

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1971 Nr. 72

A. TITEL

*Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de
Republiek van Zuid-Afrika tot het vermijden van dubbele belasting
en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking
tot belastingen naar het inkomen, met Protocol;
Kaapstad, 15 maart 1971*

B. TEKST ¹⁾

Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Republiek van Zuid-Afrika tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Republiek van Zuid-Afrika;

De wens koesterende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen;

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I**REIKWIJDTE VAN DE OVEREENKOMST****Artikel 1**

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de Staten of van beide Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen of naar bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:

- a) voor Nederland:
 - (1) de inkomstenbelasting,
 - (2) de loonbelasting,
 - (3) de vennootschapsbelasting,
 - (4) de dividendbelasting,

¹⁾ De Engelse tekst is afgedrukt op blz. 44 e.v. van dit *Tractatenblad*.

Konvensie tussen die Regering van die Koninkryk van die Nederlande en die Regering van die Republiek van Suid-Afrika ter vermyding van dubbele belasting en die voorkoming van fiskale ontduiking met betrekking tot belastings op inkomste

Die Regering van die Koninkryk van die Nederlande en die Regering van die Republiek van Suid-Afrika;

Aangesien hulle begerig is om 'n Konvensie ter vermyding van dubbele belasting en die voorkoming van fiskale ontduiking met betrekking tot belastings op inkomste aan te gaan;

Het as volg ooreengekom:

HOOFSTUK I

OMVANG VAN DIE KONVENSIË

Artikel 1

Persoonlike omvang

Hierdie Konvensie is van toepassing op persone wat inwoners van een van of albei die State is.

Artikel 2

Belastings gedek

1. Hierdie Konvensie is van toepassing op belastings op inkomste, opgelê ten behoeve van elkeen van die State of van sy staatkundige onderverdelings of plaaslike owerhede, ongeag die wyse waarop hulle gehef word.

2. As belastings op inkomste word geag alle belastings gehef op totale inkomste, of op bestanddele van inkomste, met inbegrip van belastings op winste verkry uit die vervreemding van roerende of onroerende eiendom, belastings op die totale bedrae van lone of salarisse deur ondernemings betaal, asook belastings op kapitaalappresiasie.

3. Die bestaande belastings waarop die Konvensie van toepassing is, is in die besonder:

(a) in die geval van die Nederlande:

- (1) de inkomstenbelasting (inkomstebelasting),
- (2) de loonbelasting (loonbelasting),
- (3) de vennootschapsbelasting (maatskappybelasting),
- (4) de dividendbelasting (dividendbelasting),

(5) de commissarissenbelasting,
(hierna te noemen de Nederlandse belasting);

b) voor Zuid-Afrika:

- (1) de normal tax (normale inkomstenbelasting),
- (2) de non-resident shareholders' tax (belasting van buitenlandse aandeelhouders),
- (3) de non-residents' tax on interest (interestbelasting van buitenlanders),
- (4) de undistributed profits tax (belasting op niet-uitgedeelde winst),
- (5) de provincial personal and income taxes (provinciale persoonlijke belastingen en inkomstenbelastingen),
(hierna te noemen de Zuid-Afrikaanse belasting).

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Staten delen elkaar alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht, mede.

HOOFDSTUK II BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:
 - a) betekent de uitdrukking „Staat” Nederland of Zuid-Afrika, al naar het zinsverband vereist; betekent de uitdrukking „Staten” Nederland en Zuid-Afrika;
 - b) omvat de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, en het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan waarop het Koninkrijk der Nederlanden in overeenstemming met het internationale recht soevereine rechten heeft;
 - c) betekent de uitdrukking „Zuid-Afrika” de Republiek van Zuid-Afrika, daaronder begrepen de territoriale wateren en de visserijzone als omschreven in de wetgeving van de Republiek van Zuid-Afrika, alsmede dat gedeelte van het continentaal plat waarover de Republiek van Zuid-Afrika soevereine rechten uitoefent voor de exploitatie van natuurlijke rijkdommen;

- (5) de commissarissenbelasting (belasting op gelde van direkteure van maatskappye),
(hieronder „Nederlandse belasting” genoem);
- (b) in die geval van Suid-Afrika:
- (1) die normale belasting,
 - (2) die belasting op buitelandse aandeelhouders,
 - (3) die rentebelasting op buitelanders,
 - (4) die belasting op onuitgekeerde winste,
 - (5) die provinsiale persoonlike en inkomstebelastings,
(hieronder „Suid-Afrikaanse belasting” genoem).

4. Die Konvensie is ook van toepassing op enige identiese of wesenlik soortgelyke belastings wat hierna bykomend tot, of in plaas van, die bestaande belastings opgelê word. Die bevoegde owerhede van die State stel mekaar in kennis van enige wesenlike veranderings wat in hul onderskeie belastingwette aangebring is.

HOOFSTUK II OMSKRYWINGS

Artikel 3

Algemene Omskrywings

1. In hierdie Konvensie, tensy die sinsverband anders aandui:
 - (a) beteken die uitdrukking „Staat” die Nederlande of Suid-Afrika, na gelang die sinsverband vereis; beteken die uitdrukking „State” die Nederlande en Suid-Afrika;
 - (b) behels die uitdrukking „die Nederlande” die deel van die Koninkryk van die Nederlande wat in Europa geleë is en die deel van die seabodem en sy ondergrond onder die Noordsee, waaroor die Koninkryk van die Nederlande soewereine regte kragtens internasionale reg **besit**;
 - (c) beteken die uitdrukking „Suid-Afrika” die Republiek van Suid-Afrika, met inbegrip van die territoriale waters en visserysone soos omskryf in die wette van die Republiek van Suid-Afrika, en ook daardie deel van die vastelandsplat waaroor die Republiek van Suid-Afrika soewereine regte uitoefen vir die ontginning van natuurlike hulpbronne;

- d) omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;
 - e) betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f) betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een van de Staten” en „onderneming van de andere Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een van de Staten en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Staat;
 - g) betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:
 - (1) in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - (2) in Zuid-Afrika de Secretary for Inland Revenue of zijn bevoegde vertegenwoordiger.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door elk van de Staten heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken.

Artikel 4

Fiscale woonplaats

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „inwoner van een van de Staten” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid.
2. Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een van de Staten in de andere Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn, indien hij in die Staat aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen is onderworpen als inwoners van die Staat.
3. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide Staten is, gelden de volgende regels:
 - a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn

- (d) behels die uitdrukking „persoon” ’n individu, ’n maatskappy en enige ander liggaam van persone;
- (e) beteken die uitdrukking „maatskappy” enige liggaam met regs persoonlikheid of enige entiteit wat vir belastingdoeleindes as ’n liggaam met regs persoonlikheid behandel word;
- (f) beteken die uitdrukking „onderneming van een van die State” en „onderneming van die ander Staat” onderskeidelik ’n onderneming gedryf deur ’n inwoner van een van die State en ’n onderneming gedryf deur ’n inwoner van die ander Staat;
- (g) beteken die uitdrukking „bevoegde owerheid”:
 - (1) in die Nederlande die Minister van Finansies of sy gemagtigde verteenwoordiger;
 - (2) in Suid-Afrika die Sekretaris van Binnelandse Inkomste of sy gemagtigde verteenwoordiger.

2. Wat betref die toepassing van die Konvensie deur enigen van die State, het ’n uitdrukking wat nie andersins omskryf is nie, tensy die sinsverband anders vereis, die betekenis wat dit het kragtens daardie Staat se wette betreffende die belastingen waarvoor die Konvensie handel.

Artikel 4

Fiskale Domisilie

1. Vir die toepassing van hierdie Konvensie, beteken die uitdrukking „inwoner van een van die State” enige persoon wat kragtens die wette van daardie Staat daarin vir belasting aanspreeklik is uit hoofde van sy verblyf, woonplek, plek van bestuur of enige soortgelyke maatstaf.

2. Vir die toepassing van hierdie Konvensie word ’n individu, wat ’n lid is van ’n diplomatieke of konsulêre sending van een van die State in die ander Staat of in ’n derde Staat en wat ’n burger is van die Staat wat deur hom verteenwoordig word, geag ’n inwoner van laasgenoemde Staat te wees indien hy daarin aan dieselfde verpligtings ten opsigte van belastingen op inkomste as inwoners van daardie Staat onderwerp word.

3. Waar ’n individu as gevolg van die bepalinge van paragraaf 1 ’n inwoner van beide State is, word die saak ooreenkomstig die volgende reëls beslis:

- (a) hy word geag ’n inwoner te wees van die Staat waarin hy ’n permanente tuiste tot sy beskikking het. Indien hy in beide State ’n permanente tuiste tot sy beskikking het, word hy geag ’n inwoner te wees van die Staat waarmee sy per-

- persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
 - c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
 - d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Staten de gelegenheid in onderlinge overeenstemming.
4. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een filiaal;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats;
 - f) een mijn, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;
 - g) de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden, waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.
3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht, indien:
 - a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

soonlike en ekonomiese verhoudings die nouste is (tuiste van lewensbelange);

- (b) indien die Staat waarin hy die tuiste van sy lewensbelange het, nie bepaal kan word nie, of indien hy nie 'n permanente tuiste in enigeen van die State tot sy beskikking het nie, word hy geag 'n inwoner te wees van die Staat waarin hy 'n gewoonteverblyfplek het;
- (c) indien hy in albei State of in nie een van die twee State 'n gewoonteverblyfplek het nie, word hy geag 'n inwoner te wees van die Staat waarvan hy 'n burger is;
- (d) indien hy 'n burger is van albei State of van nie een van die twee State nie, besleg die bevoegde owerhede van die State die saak by onderlinge ooreenkoms.

4. Waar as gevolg van die bepalings van paragraaf 1 'n ander persoon as 'n individu 'n inwoner van beide State is, word hy geag 'n inwoner te wees van die Staat waarin sy plek van effektiewe bestuur geleë is.

Artikel 5

Permanente Saak

1. Vir die toepassing van hierdie Konvensie beteken die uitdrukking „permanente saak” 'n vaste besigheidsplek waarin die besigheid van die onderneming uitsluitlik of gedeeltelik gedryf word.

2. Die uitdrukking „permanente saak” sluit veral in:

- (a) 'n plek van bestuur;
- (b) 'n tak;
- (c) 'n kantoor;
- (d) 'n fabriek;
- (e) 'n werkwinkel;
- (f) 'n myn, steengroef of ander plek van ontginning van natuurlike hulpbronne;
- (g) 'n bousterrein of konstruksie- of monteerprojek wat langer as twaalf maande bestaan.

3. Die uitdrukking „permanente saak” word nie geag die volgende in te sluit nie:

- (a) die aanwending van fasiliteite alleenlik vir die doel om goedere of handelsware wat aan die onderneming behoort, op te berg, te vertoon of af te lewer;
- (b) die instandhouding van 'n voorraad goedere of handelsware wat aan die onderneming behoort, alleenlik met die doel om dit op te berg, te vertoon of af te lewer;

- c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamedoelinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden voor de onderneming die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.
4. Een persoon die in een van de Staten voor een onderneming van de andere Staat werkzaam is – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van het vijfde lid – wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting beschouwd, indien hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in die Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen of koopwaar voor de onderneming.

5. Een onderneming van een van de Staten wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, indien deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

6. De enkele omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst, dat inwoner is van de andere Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van de beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten uit onroerende goederen mogen belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. De uitdrukking „onroerende goederen” heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door de wetgeving van de Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat

- (c) die instandhouding van 'n voorraad goedere of handelsware wat aan die onderneming behoort, alleenlik vir doeleindes van verwerking deur 'n ander onderneming;
- (d) die instandhouding van 'n vaste besigheidsplek alleenlik met die doel om goedere of handelsware aan te koop, of vir die inwinning van inligting, vir die onderneming;
- (e) die instandhouding van 'n vaste besigheidsplek vir die onderneming alleenlik met die doel om te adverteer, vir die verskaffing van inligting, vir wetenskaplike navorsing of vir dergelike bedrywighede wat van 'n voorlopige of bykomstige aard is.

4. 'n Persoon wat in een van die State namens 'n onderneming van die ander Staat optree – uitgesonderd 'n agent met onafhanklike status op wie paragraaf 5 van toepassing is – word geag 'n permanente saak in eersgenoemde Staat te wees indien hy magtiging besit, en dit gewoonlik in daardie Staat uitoefen, om kontrakte op die naam van die onderneming te sluit, tensy sy bedrywighede beperk word tot die aankoop van goedere of handelsware vir die onderneming.

5. Waar 'n onderneming van een van die State in die ander Staat deur bemiddeling van 'n makelaar, algemene kommissie-agent of enige ander agent met onafhanklike status besigheid dryf en sodanige persone in die gewone loop van hul besigheid optree, word hy nie enkel uit hoofde daarvan geag 'n permanente saak in daardie ander Staat te hê nie.

6. Die feit dat 'n maatskappy wat 'n inwoner is van een van die State 'n maatskappy beheer of beheer word deur 'n maatskappy wat 'n inwoner van die ander Staat is of wat in daardie ander Staat besigheid dryf (hetsy deur bemiddeling van 'n permanente saak of andersins), beteken nie op sigself dat enigeen van die maatskappye 'n permanente saak van die ander is nie.

HOOFSTUK III

BELASTING VAN INKOMSTE

Artikel 6

Inkomste uit Onroerende Eiendom

1. Inkomste uit onroerende eiendom mag belas word in die Staat waarin sodanige eiendom geleë is.

2. Die uitdrukking „onroerende eiendom” word omskryf ooreenkomstig die wette van die Staat waarin die onderhawige eiendom geleë is. Die uitdrukking sluit in elke geval die volgende in:

in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen, zomede schuldvorderingen van welke aard ook – niet zijnde obligaties – die verzekerd zijn door hypotheek op onroerende goederen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepaling van het eerste lid is van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde inrichting, worden in elk van de Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten de kosten van de onderneming – daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders zijn gemaakt, zulks met uitzondering van kosten die niet aftrekbaar zouden zijn, indien de vaste inrichting een zelfstandige onderneming was.

eiendom wat bykomend by onroerende eiendom is, lewende hawe en landbou- en bosbou-uitrusting, regte waarop die bepalings van die algemene reg betreffende vaste eiendom van toepassing is, vruggebruik van onroerende eiendom en regte op wisselende of vaste betalings as vergoeding vir die ontginning, of die reg tot ontginning, van mineraalafsettings, bronne en ander natuurlike hulpbronne en skuldeise van elke aard gedek deur verband, met uitsluiting van obligasies of skuldbriewe; skepe, bote en vliegtuie word nie geag onroerende eiendom te wees nie.

3. Die bepalings van paragraaf 1 is van toepassing op inkomste verkry uit die regstreekse gebruik of verhuur, of uit gebruik in enige ander vorm, van onroerende eiendom.

4. Die bepalings van paragrafe 1 en 3 is ook van toepassing op die inkomste uit onroerende eiendom van 'n onderneming en op inkomste uit onroerende eiendom wat by die lewering van professionele dienste gebruik word.

Artikel 7

Bedryfswinste

1. Die winste van 'n onderneming van een van die State is alleenlik in daardie Staat belasbaar, tensy die onderneming besigheid dryf in die ander Staat deur bemiddeling van 'n permanente saak wat daarin geleë is. Indien die onderneming besigheid dryf soos voormeld, kan belasting in die ander Staat op die winste van die onderneming gehef word, maar slegs op soveel daarvan as wat aan daardie permanente saak toegeskryf kan word.

2. Wanneer 'n onderneming van een van die State in die ander Staat besigheid dryf deur bemiddeling van 'n permanente saak wat daarin geleë is, word daar in elke Staat aan daardie permanente saak die winste toegeskryf wat hy na verwagting kan behaal as hy 'n afsonderlike en aparte onderneming is wat hom met dieselfde of soortgelyke bedrywighede onder dieselfde of soortgelyke omstandighede besig hou en heeltemal onafhankelik handel dryf met die onderneming waarvan hy 'n permanente saak is.

3. By die vasstelling van die winste van 'n permanente saak word as aftrekkings toegelaat onkoste van die onderneming (uitgesonderd onkoste wat nie aftrekbaar sou gewees het indien die permanente saak 'n onafhanklike onderneming was nie) wat aangegaan is vir doeleindes van die permanente saak, met inbegrip van bestuurs- en algemene administrasiekoste aldus aangegaan, hetsy in die Staat waarin die permanente saak geleë is of elders.

4. Voor zover het in een van de Staten gebruikelijk was de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Zeevaart en luchtvaart

Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

Indien:

- a) een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, of
- b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en een onderneming van de andere Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in haar handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden aanvaard of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, maar ten gevolge

4. Vir sover dit in een van die State gebruiklik was om die winste wat aan 'n permanente saak toegeskryf moet word, vas te stel volgens die grondslag van 'n toedeling van die totale winste van die onderneming aan sy verskeie onderdele, belet niks in paragraaf 2 sodanige Staat om die winste wat belas moet word, deur sodanige toedeling as wat gebruiklik mag wees, vas te stel nie; die metode van toedeling wat gebruik word, moet egter sodanig wees dat die resultaat in ooreenstemming is met die beginsels wat in hierdie artikel voorgeskryf word.

5. Geen winste word aan 'n permanente saak toegeskryf uit hoofde van die blote aankoop, deur daardie permanente saak, van goedere of handelware vir die onderneming nie.

6. Vir die toepassing van voorgaande paragrawe word die winste wat aan 'n permanente saak toegeskryf moet word, jaar na jaar volgens dieselfde metode bepaal, tensy daar goeie en afdoende redes is om dit nie te doen nie.

7. Wanneer winste inkomste-items insluit wat afsonderlik in ander artikels van hierdie Konvensie behandel word, word die bepalings van daardie artikels nie deur die bepalings van hierdie artikel geraak nie.

Artikel 8

Skeepvaart en Lugvervoer

Winste uit die eksploitasie van skepe of vliegtuie in internasionale verkeer is belasbaar slegs in die Staat waarin die plek van effektiewe bestuur van die onderneming geleë is.

Artikel 9

Geassosieerde Ondernemings

Wanneer:

- (a) 'n onderneming van een van die State regstreeks of onregstreeks in die bestuur, beheer of kapitaal van 'n onderneming van die ander Staat deel het, of
- (b) dieselfde persone regstreeks of onregstreeks in die bestuur, beheer of kapitaal van 'n onderneming van een van die State en 'n onderneming van die ander Staat deel het,

en in enigeen van die gevalle tussen die twee ondernemings met betrekking tot hul handels- of finansiële verhoudings voorwaardes gestel of opgelê word wat verskil van dié wat tussen onafhanklike ondernemings gestel sou word, kan winste wat by ontstentenis van daardie voorwaardes een van die ondernemings sou toegeval het, maar as gevolg van daardie voorwaardes nie aldus toegeval het

van die voorwaarden haar niet zijn opgekomen, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter in de Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet overschrijden:

- a) 5 percent van het bruto-bedrag van de dividenden, indien de genietter een lichaam is dat onmiddellijk of middellijk ten minste 25 percent van het totale aantal stemmen in het lichaam dat de dividenden betaalt, beheerst;
- b) 15 percent van het bruto-bedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald.

5. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, „mining shares”, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen die aanspraak geven op een aandeel in de winst, en inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de belastingwetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, met inkomsten uit aandelen worden gelijk gesteld.

6. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de dividenden, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een vaste inrichting heeft en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

7. Indien een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden betaald door het lichaam aan personen die geen inwoner zijn van die andere Staat,

nie, by die winste van daardie onderneming ingesluit en dienooreenkomstig belas word.

Artikel 10

Dividende

1. Dividende wat deur 'n maatskappy wat 'n inwoner van een van die State is, aan 'n inwoner van die ander Staat betaal word, mag in daardie ander Staat belas word.

2. Die Staat waarvan die dividend betalende maatskappy 'n inwoner is, het egter die reg om sodanige dividende ooreenkomstig sy eie wet te belas, maar die belasting wat aldus opgelê word, mag nie die volgende te bowe gaan nie:

- (a) 5 persent van die bruto som van die dividende indien die ontvanger 'n maatskappy is wat regstreeks of onregstreeks minstens 25 persent van die hele stemkrag in die maatskappy beheer wat die dividende betaal;
- (b) in al die ander gevalle, 15 persent van die bruto bedrag van die dividende.

3. Die bevoegde owerhede van die State moet die wyse van toepassing van paragraaf 2 deur middel van onderlinge ooreenkoms bepaal.

4. Die bepalings van paragraaf 2 raak nie die belasting van die maatskappy ten opsigte van die winste waaruit die dividende betaal word nie.

5. Die uitdrukking „dividende” soos in hierdie artikel gebesig, beteken inkomste uit aandele, „jouissance-” aandele of „jouissance”-regte, mynaandele, stigtersaandele of ander winsdelende regte, asook inkomste uit winsdelende obligasies of skuldbriewe en inkomste uit ander regs persoonsooregte wat met inkomste uit aandele gelykgemaak is deur die belastingwetgewing van die Staat waarvan die maatskappy wat die uitkering doen, 'n inwoner is.

6. Die bepalings van paragrawe 1 en 2 is nie van toepassing nie indien die ontvanger van die dividende 'n inwoner van een van die State is en in die ander Staat, waarvan die maatskappy wat die dividende betaal 'n inwoner is, 'n permanente saak het waaraan die aandeelbesit uit hoofde waarvan die dividende betaal word, effektiief verbonde is. In so 'n geval is die bepalings van artikel 7 van toepassing.

7. Wanneer 'n maatskappy wat 'n inwoner is van een van die State, winste of inkomste uit die ander Staat ontvang, mag sodanige ander Staat geen belasting hef op die dividende wat deur die maatskappy betaal word aan persone wat nie inwoners van daardie an-

noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter in de Staat waaruit zij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 10 percent van het bedrag van de interest niet overschrijden. De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van deze beperking.

3. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit overheidsleningen, uit obligaties of schuldbewijzen, al dan niet verzekerd door hypotheek, doch geen aanspraak gevende op een aandeel in de winst, en schuldvorderingen van welke aard ook, niet verzekerd door hypotheek, alsmede alle andere inkomsten die door de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, met inkomsten uit geldlening worden gelijkgesteld.

4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de interest, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft en de vordering uit hoofde waarvan de interest verschuldigd is, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Interest wordt geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn, indien zij wordt betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, ongeacht of hij inwoner van een van de Staten is of niet, in een van de Staten een vaste inrichting heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gelegen.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, in aanmerking nemende de

der Staat is nie, of die maatskappy se onuitgekeerde winste aan 'n belasting op onuitgekeerde winste onderwerp nie, selfs al bestaan die betaalde dividende of onuitgekeerde winste uitsluitlik of gedeeltelik uit winste of inkomste wat in sodanige ander Staat ontstaan.

Artikel 11

Rente

1. Rente wat uit een van die State afkomstig is en aan 'n inwoner van die ander Staat betaal word, mag in daardie ander Staat belas word.

2. Sodanige rente mag egter in die Staat waaruit dit afkomstig is, en ooreenkomstig die wet van daardie Staat belas word, maar die belasting wat aldus opgelê word, mag nie 10 persent van die som van die rente te bowe gaan nie. Die bevoegde owerhede van die State moet die wyse van toepassing van hierdie beperking deur middel van onderlinge ooreenkoms bepaal.

3. Die uitdrukking „rente” soos in hierdie artikel gebesig, beteken inkomste uit Staatseffekte, uit obligasies of skuldbriewe, hetsy gedek deur verband al dan nie maar sonder die reg om in winste te deel, en uit alle soorte skuldeise nie deur verband gedek nie, asook enige ander inkomste wat deur die belastingwet van die Staat waaruit die inkomste afkomstig is, met inkomste uit geleende geld gelykgemaak word.

4. Die bepalinge van paragrawe 1 en 2 is nie van toepassing nie indien die ontvanger van die rente 'n inwoner van een van die State is en in die ander Staat waaruit die rente afkomstig is, 'n permanente saak het waaraan die skuldeise waaruit die rente voortspruit, effektief verbonde is. In so 'n geval is die bepalinge van artikel 7 van toepassing.

5. Rente word geag in een van die State te ontstaan wanneer daardie Staat self, 'n staatkundige onderverdeling, 'n plaaslike owerheid of 'n inwoner van daardie Staat die betaler is. Wanneer die persoon wat die rente betaal, hetsy hy 'n inwoner van een van die State is of andersins, egter 'n permanente saak in een van die State het in verband waarmee die skuld waarop die rente betaal word, aangegaan is, en sodanige rente deur sodanige permanente saak betaal word, word sodanige rente geag afkomstig te wees uit die Staat waarin die permanente saak geleë is.

6. Waar die bedrag van die betaalde rente met inagneming van die skuldeise ten opsigte waarvan dit betaal word, as gevolg van 'n besondere verband tussen die betaler en die ontvanger of tussen

schuldvordering ter zake waarvan zij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

2. De bevoegde autoriteiten van de Staten treffen in onderlinge overeenstemming een regeling voor de wijze waarop de Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn van zijn belastingheffing afziet.

3. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap – daaronder begrepen films –, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing, indien de genietter van de royalty's, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, in aanmerking nemende het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

hulle albei en 'n ander persoon groter is as die bedrag waaroor by ontstentenis van sodanige verband tussen die betaler en die ontvanger ooreengekom sou gewees het, is die bepaling van hierdie artikel slegs op laasgenoemde bedrag van toepassing. In dié geval bly die oormatige gedeelte van die betalings met behoorlike inagneming van die ander bepaling van hierdie Konvensie ooreenkomstig die wet van elkeen van die State belasbaar.

Artikel 12

Tantième

1. Tantième wat in een van die State ontstaan en aan 'n inwoner van die ander Staat betaal word, is slegs in daardie ander Staat belasbaar.

2. Die bevoegde owerhede van die State bepaal by wyse van onderlinge ooreenkoms die wyse waarop die Staat waarin die tantième ontstaan, afstand doen van sy belasting.

3. Die uitdrukking „tantième”, soos in hierdie artikel gebesig, beteken betalings van enige aard ontvang as vergoeding vir die gebruik, of die reg tot gebruik, van enige kopiereg van 'n letterkundige, kuns- of wetenskaplike werk, met inbegrip van kinematograaffilms, enige patent, handelsmerk, ontwerp of model, plan, geheime formule of proses, of vir die gebruik of die reg tot gebruik, van industriële, handels- of wetenskaplike uitrusting, of vir inligting aangaande industriële, handels- of wetenskaplike ondervinding.

4. Die bepaling van paragraaf 1 is nie van toepassing nie indien die ontvanger van die tantième 'n inwoner van een van die State is en in die ander Staat waarin die tantième ontstaan, 'n permanente saak het waaraan die reg of eiendom wat aanleiding gee tot die tantième, effektief verbonde is. In so 'n geval is die bepaling van artikel 7 van toepassing.

5. Waar die bedrag van die betaalde tantième met inagneming van die gebruik, reg of inligting ten opsigte waarvan dit betaal word, as gevolg van 'n besondere verband tussen die betaler en ontvanger of tussen hulle albei en 'n ander persoon groter is as die bedrag waaroor by ontstentenis van sodanige verband tussen die betaler en die ontvanger ooreengekom sou gewees het, is die bepaling van hierdie artikel slegs op laasgenoemde bedrag van toepassing. In so 'n geval bly die oormatige gedeelte van die betalings met behoorlike inagneming van die ander bepaling van hierdie Konvensie belasbaar ooreenkomstig die wet van elkeen van die State.

Artikel 13

Beperking van de artikelen 10, 11 en 12

Internationale organisaties, hun organen en functionarissen, alsmede personen die deel uitmaken van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat, die zich op het grondgebied van een van de Staten bevinden, hebben in de andere Staat geen recht op de verminderingen of vrijstellingen van belasting voorzien in de artikelen 10, 11 en 12, met betrekking tot uit die andere Staat afkomstige dividenden, interest en royalty's, indien die inkomsten in de eerstbedoelde Staat niet aan een belasting naar het inkomen zijn onderworpen.

Artikel 14

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen, zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken deel uitmakende van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of van roerende zaken behorende tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een vrij beroep – daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt – mogen in die andere Staat worden belast.

3. Niettegenstaande de bepaling van het tweede lid, zijn voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, en van roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die genoemd in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepaling van het vierde lid tast niet aan het recht van elk van de Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen op voordelen uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van die Staat, verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de ver-

Artikel 13

Beperking van Artikels 10, 11 en 12

Internasionale organisasies, liggame en beamptes daarvan en lede van 'n diplomatieke of konsulêre sending van 'n derde Staat wat in een van die State is, is nie in die ander Staat ten opsigte van dividende, rente en tantième wat in daardie ander Staat ontstaan op die verminderings of vrystellings van belasting wat in artikels 10, 11 en 12 bepaal word, geregtig indien die genoemde inkomste-items in eersgenoemde Staat nie aan belasting op inkomste onderworpe is nie.

Artikel 14

Kapitaalwinste

1. Winste uit die vervreemding van onroerende eiendom, soos in paragraaf 2 van artikel 6 omskryf, kan belas word in die Staat waarin sodanige eiendom geleë is.

2. Winste uit die vervreemding van roerende eiendom wat deel uitmaak van die besigheidseiendom van 'n permanente saak wat 'n onderneming van een van die State in die ander Staat het, of van roerende eiendom wat betrekking het op 'n vaste basis wat 'n inwoner van een van die State in die ander Staat tot sy beskikking het ten einde professionele dienste te lewer, met inbegrip van sodanige winste uit die vervreemding van so 'n permanente saak (alleen of tesame met die onderneming in sy geheel) of van sodanige vaste basis, kan in die ander Staat belas word.

3. Ondanks die bepalings van paragraaf 2 is winste uit die vervreemding van skepe en vliegtuie wat in internasionale verkeer geëxploiteer word, en roerende eiendom wat met die eksploitatie van sodanige skepe en vliegtuie verband het, slegs in die Staat belasbaar waarin die plek van effektiewe bestuur van die onderneming geleë is.

4. Winste uit die vervreemding van enige ander eiendom as dié in paragrawe 1, 2 en 3 genoem, is slegs in die Staat belasbaar waarvan die vervreemder 'n inwoner is.

5. Die bepalings van paragraaf 4 raak nie die reg van elkeen van die State om kragtens sy eie wet op winste uit die vervreemding van aandele of „jouissance”-regte in 'n maatskappy waarvan die kapitaal geheel en al of gedeeltelik in aandele verdeel is en wat 'n inwoner van daardie Staat is, 'n belasting te hef indien sodanige winste verkry is deur 'n individu wat 'n inwoner van die ander Staat is en gedurende die laaste vyf jaar voor die vervreemding van die

vreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 15

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking „vrij beroep” sluit in zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 16

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 17, 19, 20 en 21 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

- a) de genieter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b) de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- c) de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning genoten door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer, slechts in die Staat belastbaar.

aandeel of „jouissance“-regte 'n inwoner van eersgenoemde Staat was nie.

Artikel 15

Selfstandige Persoonlike Dienste

1. Inkomste wat deur 'n inwoner van een van die State ten opsigte van professionele dienste of ander onafhanklike werksaamhede van 'n soortgelyke aard verkry word, is slegs in daardie Staat belasbaar, tensy hy 'n vaste basis in die ander Staat gereeld tot sy beskikking het vir die verrigting van sy werksaamhede. Indien hy so 'n vaste basis het, kan sodanige gedeelte van daardie inkomste as wat aan daardie basis toegeskryf kan word, in daardie ander Staat belas word.

2. Die uitdrukking „professionele dienste” omvat onafhanklike wetenskaplike, letterkundige, kuns, opvoedkundige of onder- rigaktiwiteite, asmede die onafhanklike aktiwiteite van geneeskundiges, regspraktisyne, ingenieurs, argitekte, tandartse en rekenmeesters.

Artikel 16

Ondergeskikte Persoonlike Dienste

1. Behoudens die bepalings van artikels 17, 19, 20 en 21, is salarisse, lone en ander soortgelyke besoldiging wat deur 'n inwoner van een van die State ten opsigte van 'n diensbetrekking verkry word, slegs in daardie Staat belasbaar tensy die diensbetrekking in die ander Staat uitgeoefen word. Indien die diensbetrekking aldus uitgeoefen word, kan dié besoldiging wat daaruit verkry word, in daardie ander Staat belas word.

2. Ondanks die bepalings van paragraaf 1 is besoldiging wat deur 'n inwoner van een van die State verkry word ten opsigte van 'n diensbetrekking wat in die ander Staat uitgeoefen word, slegs in eersgenoemde Staat belasbaar as:

- (a) die ontvanger vir 'n tydperk of tydperke van hoogstens altesaam 183 dae gedurende die betrokke belastingjaar in die ander Staat is, en
- (b) die besoldiging betaal word deur of namens 'n werkgewer wat nie 'n inwoner van die ander Staat is nie, en
- (c) die koste van die besoldiging nie gedra word deur 'n permanente saak of 'n vaste basis wat die werkgewer in die ander Staat het nie.

3. Ondanks die voorafgaande bepalings van hierdie artikel is besoldiging wat deur 'n inwoner van een van die State verkry word ten opsigte van 'n diensbetrekking wat op 'n skip of vliegtuig in internasionale verkeer uitgeoefen word, slegs in daardie Staat belasbaar.

Artikel 17

Bestuurders- en commissarissenbeloningen

1. Beloningen (directors' fees) en soortgelijke betalingen verkregen door een inwoner van Nederland in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur (board of directors) van een lichaam dat inwoner van Zuid-Afrika is, mogen in Zuid-Afrika worden belast.

2. Beloningen en andere betalingen, verkregen door een inwoner van Zuid-Afrika in zijn hoedanigheid van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner van Nederland is, mogen in Nederland worden belast.

Artikel 18

Artiesten en sportbeoefenaars

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 15 en 16 mogen voordelen of inkomsten, verkregen door beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film-, radio- of televisieartiesten en musici, alsmede door sportbeoefenaars, uit hun persoonlijke werkzaamheden als zodanig, worden belast in de Staat waarin deze werkzaamheden worden verricht.

Artikel 19

Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 20, eerste lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een van de Staten ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 20

Overheidsfuncties

1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of dat plaatselijke publiekrechtelijke lichaam daarvan in de uitoefening van overheidsfuncties, mogen in die Staat worden belast.

2. De bepalingen van de artikelen 16, 17 en 19 zijn evenwel van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 17

Direkteursgelde

1. Direkteursgelde en soortgelyke betalings wat verkry word deur 'n inwoner van die Nederlande in sy hoedanigheid van lid van die raad van direkteure van 'n maatskappy wat 'n inwoner is van Suid-Afrika, kan in Suid-Afrika belas word.

2. Besoldiging en ander betalings wat verkry word deur 'n inwoner van Suid-Afrika in sy hoedanigheid van „bestuurder” of „commissaris” van 'n maatskappy wat 'n inwoner is van die Nederlande, kan in die Nederlande belas word.

Artikel 18

Artieste en Atlete

Ondanks die bepalings van artikels 15 en 16 mag inkomste wat deur openbare verhoogkunstenaars, soos teater-, bioskoop-, radio- of televisie-artieste en musikante, en deur atlete uit hul persoonlike bedrywighede as sodanig verkry word, belas word in die Staat waarin hierdie bedrywighede uitgeoefen word.

Artikel 19

Pensioene

Behoudens die bepalings van paragraaf 1 van artikel 20 is pensioene en ander soortgelyke besoldiging wat aan 'n inwoner van een van die State betaal word as vergoeding vir eertijdse diens, slegs in daardie Staat belasbaar.

Artikel 20

Regeringsfunksies

1. Besoldiging, met inbegrip van pensioene, wat deur, of uit fondse gestig deur, een van die State of 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan aan 'n individu betaal word ten opsigte van dienste in die uitvoering van funksies van 'n regeeringsaard aan daardie Staat of onderverdeling of plaaslike owerheid daarvan gelewer, kan in daardie Staat belas word.

2. Die bepalings van artikels 16, 17 en 19 is egter van toepassing op besoldiging of pensioene ten opsigte van dienste gelewer in verband met enige bedryf of besigheid gedryf deur een van die State of 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan.

Artikel 21

Professoren en leraren

Vergoedingen die een professor of leraar, die inwoner is van een van de Staten en die in de andere Staat verblijft met het doel gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven aan een universiteit, hogeschool of andere onderwijsinrichting in die andere Staat, voor dat onderwijs ontvangt, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

Artikel 22

Studenten

Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner van een van de Staten is of vroeger was en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de andere Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die andere Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die andere Staat.

Artikel 23

Overige inkomsten

Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een van de Staten, die niet uitdrukkelijk in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst zijn vermeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK IV

WIJZE VAN VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 24

1. Elk van de Staten is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in de andere Staat mogen worden belast.

2. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen betreffende de verliescompensatie in de eenzijdige voorschriften tot het vermijden van dubbele belasting, verleent Nederland een vermindering op het overeenkomstig het eerste lid van dit artikel berekende belastingbedrag. Deze vermindering is gelijk aan dat gedeelte van het belastingbedrag dat tot dat belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het gedeelte van het inkomen dat in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag is begrepen en dat volgens de artikelen 6, 7, 10, zesde lid, 11, vierde lid, 12, vierde lid, 14, eerste en tweede lid, 15, 16, eerste lid, 17, eerste

Artikel 21

Professore en Onderwysers

Waar 'n professor of onderwyser 'n inwoner van een van die State is en in die ander Staat verkeer ten einde hoogstens twee jaar lank aan 'n universiteit, kollege of ander onderwysinrigting in daardie ander Staat te doseer, is betalings wat sodanige professor of onderwyser vir sodanige dosering ontvang, slegs in eersgenoemde Staat belasbaar.

Artikel 22

Studente

Betalings wat vir die doeleindes van sy onderhoud, opvoeding of opleiding ontvang word deur 'n student of besigheidsvakleerling wat 'n inwoner is of was van een van die State en wat alleenlik vir die doel van sy opvoeding of opleiding in die ander Staat verkeer, word nie in daardie ander Staat belas nie, mits sodanige betalings aan hom uit bronne buite daardie ander Staat gedoen word.

Artikel 23

Inkomste nie Uitdruklik Genoem nie

Inkomste-items van 'n inwoner van een van die State wat nie uitdruklik in die voorafgaande artikels van hierdie Konvensie genoem is nie, is slegs in daardie Staat belasbaar.

HOOFSTUK IV

WYSES VAN VERMYDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 24

1. Elkeen van die State kan, by die oplegging van belasting op sy inwoners, in die basis waarop sodanige belastings opgelê word, die inkomste-items insluit wat kragtens die bepalinge van hierdie Konvensie in die ander Staat belas mag word.

2. Sonder benadeling van die toepassing van die bepalinge aangaande die vergoeding van verliese in die eensydige regulasies vir die vermyding van dubbele belasting word deur die Nederlande op die belasting wat ooreenkomstig die eerste paragraaf van hierdie artikel bereken is, 'n korting toegestaan wat gelyk is aan sodanige deel van daardie belasting wat in dieselfde verhouding staan tot voormelde belasting as dié waarin dié deel van die inkomste wat in die basis genoem in die eerste paragraaf van hierdie artikel ingesluit is en in Suid-Afrika kragtens artikels 6, 7, 10 (paragraaf 6), 11 (paragraaf 4), 12 (paragraaf 4), 14 (paragraaf 1 en 2), 15,

lid, 18 en 20 van deze Overeenkomst in Zuid-Afrika mag worden belast, staat tot het bedrag van het gehele inkomen dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag vormt.

Nederland verleent voorts een vermindering op de aldus berekende belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens de artikelen 10, tweede lid, en 11, tweede lid, in Zuid-Afrika mogen worden belast en die in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze vermindering is het laagste van de volgende bedragen:

- a) het bedrag dat gelijk is aan de in Zuid-Afrika geheven belasting;
- b) het bedrag van de Nederlandse belasting dat tot het overeenkomstig het eerste lid van dit artikel berekende belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het bedrag van de genoemde bestanddelen van het inkomen staat tot het bedrag van het inkomen dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag vormt.

3. Indien krachtens de wetgeving van Nederland en in overeenstemming met deze Overeenkomst Nederlandse belasting, hetzij rechtstreeks, hetzij door inhouwing, verschuldigd is over voordeelen, inkomsten of belastbare vermogenswinst, die door een inwoner van Zuid-Afrika uit Nederlandse bronnen zijn verkregen, en die belasting te zijnen laste komt, heft Zuid-Afrika òf geen belasting over die inkomensbestanddelen òf verrekent het, met inachtneming van in Zuid-Afrika uitgevaardigde of nog uit te vaardigen voorschriften (welke voorschriften het algemene beginsel van de onderhavige regeling niet mogen aantasten), de Nederlandse belasting met de Zuid-Afrikaanse belasting die over die inkomensbestanddelen verschuldigd is, tot een bedrag dat de Zuid-Afrikaanse belasting niet te boven gaat.

HOOFDSTUK V BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 25

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een van de Staten, ongeacht of zij inwoner zijn van die Staat of niet, worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

16 (paragraaf 1), 17 (paragraaf 1), 18 en 20 van hierdie Konvensie belas mag word, staan tot die totale inkomste wat die basis vorm soos in die paragraaf van hierdie artikel bedoel.

Daarbenewens word deur die Nederlande op die aldus berekende Nederlandse belasting 'n korting toegestaan vir sodanige inkomste-items as wat kragtens artikels 10 (paragraaf 2) en 11 (paragraaf 2) in Suid-Afrika belas mag word en in die basis bedoel in die eerste paragraaf van hierdie artikel ingesluit is. Die bedrag van hierdie korting is die kleinste van die volgende bedrae:

(a) die bedrag gelyk aan die Suid-Afrikaanse belasting;

(b) die bedrag van die Nederlandse belasting wat in dieselfde verhouding tot die belastingbedrag wat ooreenkomstig die eerste paragraaf van hierdie artikel bereken word, staan as dié waarin die bedrag van genoemde inkomste-items tot die inkomstebedrag staan wat die basis vorm soos in die eerste paragraaf van hierdie artikel bedoel.

3. Wanneer Nederlandse belasting ooreenkomstig die wette van die Nederlande en ooreenkomstig hierdie Konvensie, hetsy regstreeks of deur aftrekking, op 'n inwoner van Suid-Afrika se winste, inkomste of belasbare winste uit bronne in die Nederlande betaalbaar is en daardie belasting deur hom gedra word, hef Suid-Afrika òf geen belasting op daardie inkomste nie òf staan hy, onderworpe aan sodanige bepalings (wat nie die algemene beginsel hiervan mag raak nie) as wat in Suid-Afrika uitgevaardig mag word, teen enige Suid-Afrikaanse belasting betaalbaar ten opsigte van daardie inkomste, 'n krediet toe ten bedrae van soveel van die Nederlandse belasting as wat nie die Suid-Afrikaanse belasting te bowe gaan nie.

HOOFSTUK V SPESIALE BEPALINGS

Artikel 25

Nie-diskriminasie

1. Die burgers van een van die State, hetsy hulle inwoners van daardie Staat is al dan nie, mag nie in die ander Staat onderwerp word aan belasting of 'n vereiste in verband daarmee wat anders is of swaarder druk as die belasting en verbode vereistes waaraan die burgers van daardie ander Staat onder dieselfde omstandighede onderworpe is of onderwerp mag word nie.

2. De uitdrukking „onderdanen” betekent:
 - a) alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een van de Staten bezitten;
 - b) alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een van de Staten van kracht is.
3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een van de Staten verplicht aan inwoners van de andere Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Ondernemingen van een van de Staten, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

Artikel 26

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een inwoner van een van de Staten van oordeel is dat de maatregelen van een van de Staten of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Staat waarvan hij inwoner is.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar hem grond voorkomt en indien hij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de

2. Die uitdrukking „burgers” beteken:

- (a) alle individue wat die burgerskap van een van die State besit;
- (b) alle regspersone, vennootskappe en verenigings wat hul status as sodanig ontleen aan die wet wat in een van die State van krag is.

3. Die belasting op 'n permanente saak wat 'n onderneming van een van die State in die ander Staat het, mag nie in daardie ander Staat op 'n minder gunstige wyse gehef word as die belasting wat op ondernemings van daardie ander Staat wat dieselfde bedrywig-hede uitoefen, gehef word nie.

Hierdie bepaling word nie uitgelê as sou dit een van die State verplig om, vir belastingdoeleindes, aan inwoners van die ander Staat uit hoofde van burgerlike status of gesinsverantwoordelike-de persoonlike toelatings, verligtings en verminderings toe te staan wat hy aan sy eie inwoners toestaan nie.

4. Ondernemings van een van die State, waarvan die kapitaal uitsluitlik of gedeeltelik, regstreeks of onregstreeks, deur een of meer inwoners van die ander Staat besit of beheer word, mag nie in eersgenoemde Staat onderwerp word aan 'n belasting of 'n vereiste in verband daarmee wat anders is of swaarder druk as die belasting en die betrokke vereistes waaraan ander soortgelyke ondernemings van daardie eersgenoemde Staat onderworpe is of onderwerp mag word nie.

Artikel 26

Prosedure vir Onderlinge Ooreenkoms

1. Wanneer 'n inwoner van een van die State van mening is dat die optrede van een van of albei die State tot gevolg het of sal hê dat hy nie ooreenkomstig hierdie Konvensie belas word nie, kan hy, ondanks die regsmiddels waarvoor deur die landswette van daardie State voorsiening gemaak word, sy saak stel aan die bevoegde owerheid van die Staat waarvan hy 'n inwoner is.

2. Die bevoegde owerheid moet, indien die beswaar vir hom geregverdig voorkom en hy nie self 'n geskikte oplossing kan vind nie, probeer om die saak deur onderlinge ooreenkoms met die bevoegde owerheid van die ander Staat te besleg ten einde belasting te vermy wat nie in ooreenstemming met hierdie Konvensie is nie.

3. Die bevoegde owerhede van die State moet probeer om enige moeilikhede of twyfel wat in verband met die uitleg of toepas-

uitlegging of de toepassing van deze Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in deze Overeenkomst geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

Artikel 27

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Staten wisselen zodanige inlichtingen uit (zijnde inlichtingen die deze autoriteiten geordend voorhanden hebben) als nodig zijn om uitvoering te geven aan deze Overeenkomst, in het bijzonder om fraude te voorkomen, alsmede om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen wetsontduiking met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is. Elke aldus uitgewisselde inlichting wordt geheim gehouden en niet ter kennis gebracht van andere personen of autoriteiten dan die belast met de vaststelling of invordering van de belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken.

2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid aldus uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:

- a) maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of het gebruik van die of van de andere Staat;
- b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 28

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren en beambten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

sing van hierdie Konvensie mag ontstaan, deur onderlinge ooreenkoms uit die weg te ruim. Hulle kan mekaar ook raadpleeg met die oog op die uitskakeling van dubbele belasting in gevalle waarvoor daar nie in hierdie Konvensie voorsiening gemaak word nie.

4. Die bevoegde owerhede van die State kan regstreeks met mekaar in verbinding tree ten einde tot 'n ooreenkoms te geraak soos in die voorafgaande paragrawe beoog.

Artikel 27

Uitruil van Inligting

1. Die bevoegde owerhede van die State ruil sodanige inligting uit (dit wil sê inligting wat sodanige owerhede regmatig tot hulle beskikking het) as wat nodig is vir die uitvoering van hierdie Konvensie, veral ter voorkoming van bedrog, en vir die toepassing van wetsbepalings teen wetlike ontduiking in verband met belastings gedek deur hierdie Konvensie. Aldus uitgeruilde inligting word geheim behandel en aan geen ander persone of owerhede openbaar gemaak as dié betrokke by die aanslaan of invordering van die belastings waaroor hierdie Konvensie handel nie.

2. In geen geval word die bepaling van paragraaf 1 uitgelê as sou dit een van die State die verpligting oplê:

- (a) om administratiewe maatreëls uit te voer wat met die wette of die administratiewe gebruik van daardie of die ander Staat strydig is nie;
- (b) om besonderhede te verstrek wat nie kragtens die wette of in die gewone loop van die administrasie van daardie of die ander Staat verkry kan word nie;
- (c) om inligting te verstrek wat handels-, besigheids-, nywerheids-, kommersiële of professionele geheim of handelsproses, of inligting sou openbaar waarvan die openbaring teen die openbare beleid sou wees nie.

Artikel 28

Diplomatieke en Konsulêre Beamptes

Geen bepaling van hierdie Konvensie raak die fiskale voorregte van diplomatieke of konsulêre beamptes ingevolge die algemene reëls van die volkereg of ingevolge die bepaling van spesiale ooreenkomste nie.

Artikel 29

Uitvoeringsvoorschriften

De bevoegde autoriteiten van elk van de Staten kunnen, in overeenstemming met het gebruik van die Staat, uitvoeringsvoorschriften vaststellen die nodig zijn om de bepalingen van deze Overeenkomst uit te voeren.

Artikel 30

Opschorting van de scheepvaartovereenkomst van 1954

De Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Unie van Zuid-Afrika tot stand gekomen bij de notawisseling, gedagtekend 22 April 1954, ter vermindering van dubbele belasting van inkomsten en winsten uit zee- en luchtvervoer is niet van toepassing voor jaren of tijdvakken waarvoor de onderhavige Overeenkomst toepassing vindt.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 31

Inwerkingtreding

1. Deze Overeenkomst dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te 's-Gravenhage worden uitgewisseld.
2. De Overeenkomst treedt in werking op het ogenblik van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging en de bepalingen ervan vinden toepassing:
 - a) in Nederland:
 - (i) met betrekking tot de dividendbelasting, op dividenden die op of na 1 januari 1968 betaalbaar zijn; en
 - (ii) met betrekking tot andere belastingen, voor belastingjaren en -tijdvakken die op of na 1 januari 1968 aanvangen;
 - b) in Zuid-Afrika:
 - (i) met betrekking tot belastingen naar het inkomen, voor belastingjaren die op of na 1 maart 1968 aanvangen;
 - (ii) met betrekking tot de non-resident shareholders' tax (belasting van buitenlandse aandeelhouders), op dividenden die op of na 1 januari 1968 betaalbaar zijn; en
 - (iii) met betrekking tot de non-residents' tax on interest (interestbelasting van buitenlanders), op interest die op of na 1 januari 1968 betaalbaar is.

Artikel 29

Regulasies

Die bevoegde owerhede van elkeen van die State kan ooreenkomstig die gebruike van daardie Staat regulasies voorskryf wat nodig is om uitvoering aan die bepalings van hierdie Konvensie te gee.

Artikel 30

Opskorting van Skeepvaartoooreenkoms van 1954

Die ooreenkoms tussen die Koninkryk van die Nederlande en die Unie van Suid-Afrika wat deur die wisseling van notas, gedateer 22 April 1954, in verband met die vermyding van dubbele belasting op inkomste en winste uit see- en lugvervoer gesluit is, geld nie vir 'n jaar of tydperk waarvoor hierdie Konvensie van krag is nie.

HOOFSTUK VI SLOTBEPALINGS

Artikel 31

Inwerkingtreding

1. Hierdie Konvensie moet bekragtig en die bekragtigingsdokumente uitgeruil word te 's-Gravenhage so spoedig as wat moontlik is.

2. Die Konvensie tree by uitruiling van bekragtigingsdokumente in werking en die bepalings daarvan word van krag:

(a) in die Nederlande:

- (i) met betrekking tot dividendbelasting, op dividende betaalbaar op of na 1 Januarie 1968; en
- (ii) met betrekking tot ander belastings, vir belastingjare en -tydperke wat op of na 1 Januarie 1968 begin;

(b) in Suid-Afrika:

- (i) met betrekking tot belastings op inkomste, vir enige aanslagjaar wat op of na 1 Maart 1968 begin;
- (ii) met betrekking tot belasting op buitelandse aandeelhouders, op dividende op of na 1 Januarie 1968 betaalbaar; en
- (iii) met betrekking tot buitelanders se belasting op rente, op rente op of na 1 Januarie 1968 betaalbaar.

Artikel 32

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een van de Staten is opgezegd. Elk van de Staten kan de Overeenkomst langs diplomatieke weg opzeggen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het jaar 1972 een kennisgeving van beëindiging te zenden.

In dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn:

a) in Nederland:

- (i) met betrekking tot de dividendbelasting, op dividenden die op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op dat waarin de kennisgeving is gedaan, betaalbaar zijn; en
- (ii) met betrekking tot andere belastingen, voor belastingjaren en -tijdvakken, die na het einde van het kalenderjaar waarin de kennisgeving is gedaan, aanvangen;

b) in Zuid-Afrika:

- (i) met betrekking tot belastingen naar het inkomen, voor belastingjaren die op of na 1 maart van het kalenderjaar volgend op dat waarin de kennisgeving is gedaan, aanvangen;
- (ii) met betrekking tot de non-resident shareholders' tax (belasting van buitenlandse aandeelhouders), op dividenden die op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op dat waarin de kennisgeving is gedaan, betaalbaar zijn; en
- (iii) met betrekking tot de non-residents' tax on interest (interestbelasting van buitenlanders), op interest die op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op dat waarin de kennisgeving is gedaan, betaalbaar zijn.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud de 15de maart 1971 te Kaapstad in de Nederlandse, de Engelse en de Afrikaanse taal, zijnde deze teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden:

(w.g.) HOOGENDOORN

Voor de Regering van de Republiek van Zuid-Afrika:

(w.g.) H. MULLER

Artikel 32

Beëindiging

Hierdie Konvensie bly van krag totdat dit deur een van die State opgesê word. Enigeen van die State kan die Konvensie langs diplomatieke weg opse deur minstens ses maande voor die einde van 'n kalenderjaar ná die jaar 1972 kennis van beëindiging te gee. In so 'n geval hou die Konvensie op om van krag te wees:

(a) in die Nederlande:

- (i) met betrekking tot dividendbelasting, op dividende wat betaalbaar is op of na 1 Januarie in die kalenderjaar wat volg op dié waarin die kennis gegee word; en
- (ii) met betrekking tot ander belastings, vir enige belastingjaar of -tydperk wat begin na die einde van die kalenderjaar waarin kennis gegee word;

(b) in Suid-Afrika:

- (i) met betrekking tot belastings op inkomste, vir enige aanslagjaar wat begin op of na 1 Maart in die kalenderjaar wat onmiddellik volg op die jaar waarin die kennis gegee word;
- (ii) met betrekking tot belasting op buitelandse aandeelhouders, op dividende betaalbaar op of na 1 Januarie in die kalenderjaar wat onmiddellik volg op die jaar waarin die kennis gegee word;
en
- (iii) met betrekking tot buitelanders se belasting op rente, op rente betaalbaar op of na 1 Januarie in die kalenderjaar wat onmiddellik volg op die jaar waarin kennis gegee word.

TEN BEWYSE WAARVAN die ondergetekendes, behoorlik daartoe gemagtig, hierdie Konvensie onderteken het.

GEDOEN in duplo, op hede die 15de dag van Maart 1971 te Kaapstad in die Nederlandse, Engelse en Afrikaanse tale, waarvan al drie tekste ewe outentiek is.

Namens die Regering van die Koninkryk van die Nederlande:

(w.g.) HOOGENDOORN

Namens die Regering van die Republiek van Suid-Afrika:

(w.g.) H. MULLER

Protocol

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, heden tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Republiek van Zuid-Afrika gesloten, zijn de ondertekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

I. Ad artikel 4

Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een van de Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar het schip zijn thuishaven heeft.

II. Ad artikelen 10, 11 en 12

Verzoeken om teruggaaf van belasting die in strijd met de bepalingen van de artikelen 10, 11 en 12 is geheven, moeten bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

III. Ad artikel 20

De diensten van werknemers van de South African Tourist Corporation worden beschouwd als te zijn bewezen in de uitoefening van overheidsfuncties en niet in het kader van een op winst gericht bedrijf.

IV. Ad artikel 24

Het is wel te verstaan dat, voor wat de Nederlandse inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting betreft, de grondslag bedoeld in artikel 24, eerste lid, is het onzuivere inkomen of de winst in de zin van de Nederlandse wetten op de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de vennootschapsbelasting.

V. Ad artikel 27

De verplichting tot het uitwisselen van inlichtingen strekt zich niet uit tot inlichtingen die verkregen zijn van banken of van daarmee gelijkgestelde instellingen. De uitdrukking „daarmede gelijkgestelde instellingen” omvat mede verzekeringsmaatschappijen.

Protokol

Ten tyde van die ondertekening van die Konvensie ter vermyding van dubbele belasting en die voorkoming van fiskale ontduiking ten opsigte van belastinge op inkomste wat vandag tussen die Regering van die Koninkryk van die Nederlande en die Regering van die Republiek van Suid-Afrika gesluit is, het die ondergetekendes, behoorlik daartoe gemagtig, ooreengekom dat die volgende bepaling 'n integreerende deel van die Konvensie vorm.

I. Ad Artikel 4

'n Individue wat sonder enige werklike domisilie in enigeen van die State op 'n skip woon, word geag 'n inwoner te wees van die Staat waarin die skip sy tuishawe het.

II. Ad Artikels 10, 11 en 12

Aansoeke om die terugbetaling van belasting gehef in stryd met die bepalings van artikels 10, 11 en 12 moet binne drie jaar na verstryking van die kalenderjaar waarin die belasting gehef is, ingedien word by die bevoegde owerheid van die Staat wat die belasting gehef het.

III. Ad Artikel 20

Die dienste van werknemers van die Suid-Afrikaanse Toeristekorporasie word geag gelewer te wees in die loop van werk van 'n regeringsaard en nie in verband met die dryf van enige handel of besigheid nie.

IV. Ad Artikel 24

Daar word aangeneem dat, vir sover dit die Nederlandse inkomstebelasting of maatskappybelasting betref, die basis in die eerste paragraaf van artikel 24 bedoel, die „onzuivere inkomen” of „winst” volgens die Nederlandse inkomstebelastingwet of die maatskappybelastingwet, na gelang van die geval, is.

V. Ad Artikel 27

Die verpligting om inligting uit te ruil, sluit nie inligting in wat van banke of van inrigtings daarmee geassimileer verkry word nie. Die uitdrukking „inrigtings daarmee geassimileer” omvat versekeringsmaatskappye.

GEDAAN in tweevoud de 15de maart 1971 te Kaapstad in de Nederlandse, de Engelse en de Afrikaanse taal, zijnde deze teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden:

(w.g.) HOOGENDOORN

Voor de Regering van de Republiek van Zuid-Afrika:

(w.g.) H. MULLER

GEDOEN in duplo, op hede die 15de dag van Maart 1971 te Kaapstad in die Nederlandse, Engelse en Afrikaanse tale, waarvan al drie tekste ewe outentiek is.

Namens die Regering van die Koninkryk van die Nederlande:

(w.g.) HOOGENDOORN

Namens die Regering van die Republiek van Suid-Afrika:

(w.g.) H. MULLER

Convention between the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Republic of South Africa for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Republic of South Africa;

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income;

Have agreed as follows:

CHAPTER I

SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the States.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of each of the States or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the case of the Netherlands:

- (1) de inkomstenbelasting (income tax),
- (2) de loonbelasting (wages tax),
- (3) de vennootschapsbelasting (company tax),
- (4) de dividendbelasting (dividend tax),
- (5) de commissarissenbelasting (tax on fees of directors of companies),

(hereinafter referred to as the Netherlands tax);

b) in the case of South Africa:

- (1) the normal tax,
- (2) the non-resident shareholders' tax,
- (3) the non-residents' tax on interest,
- (4) the undistributed profits tax,
- (5) the provincial personal and income taxes,

(hereinafter referred to as the South African tax).

4. The Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are subsequently imposed in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the States shall notify to each other any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II DEFINITIONS

Article 3

General definitions

1. In this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "State" means the Netherlands or South Africa, as the context requires; the term "States" means the Netherlands and South Africa;
 - b) the term "the Netherlands" comprises the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe and the part of the sea bed and its sub-soil under the North Sea, over which the Kingdom of the Netherlands has sovereign rights in accordance with international law;
 - c) the term "South Africa" means the Republic of South Africa including the territorial waters and fishing zone as defined in the laws of the Republic of South Africa and also that part of the continental shelf over which the Republic of South Africa exercises sovereign rights for the purposes of the exploitation of natural resources;
 - d) the term "person" comprises an individual, a company and any other body of persons;
 - e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - f) the terms "enterprise of one of the States" and "enterprise of the other State" mean respectively an enterprise

carried on by a resident of one of the States and an enterprise carried on by a resident of the other State;

g) the term "competent authority" means:

- (1) in the Netherlands the Minister of Finance or his authorized representative;
- (2) in South Africa the Secretary for Inland Revenue or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by either of the States any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State relating to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 4

Fiscal domicile

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of one of the States" means any person who, under the law of that State, is liable to taxation therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.

2. For the purposes of this Convention an individual, who is a member of a diplomatic or consular mission of one of the States in the other State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State if he is submitted therein to the same obligations in respect of taxes on income as are residents of that State.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both States, then this case shall be determined in accordance with the following rules:

- a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closest (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the States shall settle the question by mutual agreement.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" shall include especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) a mine, quarry or other place of extraction of natural resources;
- g) a building site or construction or assembly project which exists for more than twelve months.

3. The term "permanent establishment" shall not be deemed to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise.

4. A person acting in one of the States on behalf of an enterprise of the other State – other than an agent of an independent

status to whom paragraph 5 applies – shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State if he has, and habitually exercises in that State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise.

5. An enterprise of one of the States shall not be deemed to have a permanent establishment in the other State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

6. The fact that a company which is a resident of one of the States controls or is controlled by a company which is a resident of the other State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

TAXATION OF INCOME

Article 6

Income from immovable property

1. Income from immovable property may be taxed in the State in which such property is situated.

2. The term “immovable property” shall be defined in accordance with the law of the State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources and debt-claims of every kind, secured by mortgage, excluding bonds or debentures; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of one of the States shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Where an enterprise of one of the States carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein, there shall in each State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses of the enterprise (other than expenses which would not be deductible if the permanent establishment were a separate enterprise) which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in one of the States to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles laid down in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 9

Associated enterprises

Where:

- a) an enterprise of one of the States participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of one of the States and an enterprise of the other State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of one of the States to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may be taxed in the State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the law of that State, but the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the recipient is a company which controls, directly or indirectly, at least 25 per cent of the entire voting power in the company paying the dividends;
- (b) in all other cases, 15 per cent of the gross amount of the dividends.

3. The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The provisions of paragraph 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights participating in profits, as well as income from bonds or debentures participating in profits and income from other corporate rights assimilated to income from shares by the taxation law of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of one of the States, has in the other State, of which the company paying the dividends is a resident, a permanent establishment with which the holding by virtue of which the dividends are paid is effectively connected. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

7. Where a company which is a resident of one of the States derives profits or income from the other State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in one of the States and paid to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may be taxed in the State in which it arises, and according to the law of that State, but the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the amount of the interest. The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "interest" as used in this Article means income from Government securities, from bonds or debentures, whether or not secured by mortgage but not carrying a right to participate in profits, and debt-claims of every kind not secured by mortgage as well as all other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the State in which the income arises.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of one of the States, has in the other State in which the interest arises a permanent establishment with which the debt-claim from which the interest arises is effectively connected. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in one of the States when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of one of the States or not, has in one of the States a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in one of the States and paid to a resident of the other State shall be taxable only in that other State.

2. The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode in which the State in which the royalties arise abandons its taxation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of one of the States, has in the other State in which the royalties arise a permanent establishment with which the right or property giving rise to the royalties is effectively connected. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the

absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Limitation of articles 10, 11 and 12

International organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic or consular mission of a third State, being present in one of the States, are not entitled, in the other State, to the reductions of or exemptions from tax provided for in Articles 10, 11 and 12 in respect of dividends, interest and royalties arising in that other State, if the said items of income are not liable to a tax on income in the first-mentioned State.

Article 14

Capital gains

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of one of the States in the other State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in the other State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, gains from the alienation of ships and aircraft operated in international traffic, and movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in the State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than those mentioned in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company the capital of which is wholly or partly divided into shares and which is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

Article 15

Independent personal services

1. Income derived by a resident of one of the States in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment exercised in the other State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

Article 17

Directors' fees

1. Directors' fees and similar payments derived by a resident of the Netherlands in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of South Africa, may be taxed in South Africa.

2. Remuneration and other payments derived by a resident of South Africa in his capacity as a "bestuurder" or "commissaris" of a company which is a resident of the Netherlands, may be taxed in the Netherlands.

Article 18

Artistes and athletes

Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by public entertainers, such as theatre, motion picture, radio or television artistes, and musicians, and by athletes, from their personal activities as such may be taxed in the State in which these activities are exercised.

Article 19

Pensions

Subject to the provisions of paragraph 1 of Article 20, pensions and other similar remuneration paid to a resident of one of the States in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 20

Governmental functions

1. Remuneration, including pensions, paid by, or out of funds created by, one of the States or a political subdivision or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or subdivision or local authority thereof in the discharge of functions of a governmental nature may be taxed in that State.

2. However, the provisions of Articles 16, 17 and 19 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by one of the States or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 21

Professors and teachers

Payments which a professor or teacher who is a resident of one of the States and who is present in the other State for the purpose of teaching for a maximum period of two years in a university, college or other teaching establishment in that other State, receives for such teaching, shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 22

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was formerly a resident of one of the States and who is present in the

other State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that other State, provided that such payments are made to him from sources outside that other State.

Article 23

Income not expressly mentioned

Items of income of a resident of one of the States which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

CHAPTER IV

METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 24

1. Each of the States, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income, which according to the provisions of this Convention may be taxed in the other State.

2. Without prejudice to the application of the provisions concerning the compensation of losses in the unilateral regulations for the avoidance of double taxation the Netherlands shall allow a deduction from the amount of tax computed in conformity with the first paragraph of this Article equal to such part of that tax which bears the same proportion to the aforesaid tax, as the part of the income which is included in the basis mentioned in the first paragraph of this Article and may be taxed in South Africa according to Articles 6, 7, 10 (paragraph 6), 11 (paragraph 4), 12 (paragraph 4), 14 (paragraphs 1 and 2), 15, 16 (paragraph 1), 17 (paragraph 1), 18 and 20 of this Convention bears to the total income which forms the basis meant in the first paragraph of this Article.

Further the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for such items of income, as may be taxed in South Africa according to Articles 10 (paragraph 2) and 11 (paragraph 2), and are included in the basis meant in the first paragraph of this Article. The amount of this deduction shall be the lesser of the following amounts:

- a) the amount equal to the South African tax;
- b) the amount of the Netherlands tax which bears the same proportion to the amount of tax computed in conformity with the first paragraph of this Article, as the amount of the said items of income bears to the amount of income which forms the basis meant in the first paragraph of this Article.

3. Where Netherlands tax is payable under the laws of the Netherlands and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable gains derived from sources within the Netherlands by a resident of South Africa, and that tax is borne by him, South Africa shall either impose no tax on that income or shall, subject to such provisions (which shall not affect the general principle hereof) as may be enacted in South Africa, allow as a credit against any South African tax payable in respect of that income so much of the Netherlands tax as does not exceed the South African tax.

CHAPTER V SPECIAL PROVISIONS

Article 25

Non-discrimination

1. The nationals of one of the States, whether they are residents of that State or not, shall not be subjected in the other State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The term "nationals" means:

- a) all individuals possessing the nationality of one of the States;
- b) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the law in force in one of the States.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

This provision shall not be construed as obliging one of the States to grant to residents of the other State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Enterprises of one of the States, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

Article 26

Mutual agreement procedure

1. Where a resident of one of the States considers that the actions of one or both of the States result or will result for him in taxation not in accordance with this Convention, he may, notwithstanding the remedies provided by the national laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with this Convention.

3. The competent authorities of the States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Convention.

4. The competent authorities of the States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27

Exchange of information

1. The competent authorities of the States shall exchange such information (being information which such authorities have in proper order at their disposal) as is necessary for the carrying out of this Convention, in particular for the prevention of fraud, and for the administration of statutory provisions against legal avoidance concerning taxes covered by this Convention. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons or authorities other than those concerned with the assessment or collection of the taxes which are the subject of this Convention.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the States the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other State;
- b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other State;

- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 28

Diplomatic and consular officials

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

Regulations

The competent authorities of each of the States, in accordance with the practices of that State, may prescribe regulations necessary to carry out the provisions of this Convention.

Article 30

Suspension of shipping agreement of 1954

The agreement between the Kingdom of the Netherlands and the Union of South Africa constituted by the exchange of notes, dated 22nd April, 1954, for the avoidance of double taxation on income and profits from sea and air transport shall not have effect for any year or period for which this Convention has effect.

CHAPTER VI

FINAL PROVISIONS

Article 31

Entry into force

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at The Hague as soon as possible.
2. The Convention shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect:
 - a) in the Netherlands:
 - (i) as respects dividend tax, on dividends payable on or after 1st January, 1968; and
 - (ii) as respects any other taxes, for taxable years and periods beginning on or after 1st January, 1968;
 - b) in South Africa:
 - (i) as respects taxes on income, for any year of assessment beginning on or after 1st March, 1968;

- (ii) as respects non-resident shareholders' tax, on dividends payable on or after 1st January, 1968; and
- (iii) as respects non-residents' tax on interest, on interest payable on or after 1st January, 1968.

Article 32

Termination

This Convention shall remain in force until denounced by one of the States. Either State may denounce the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the year 1972. In such event the Convention shall cease to be effective:

a) in the Netherlands:

- (i) as respects dividend tax, on dividends payable on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given; and
- (ii) as respects any other taxes, for any taxable year or period beginning after the end of the calendar year in which the notice is given;

b) in South Africa:

- (i) as respects taxes on income, for any year of assessment beginning on or after 1st March in the calendar year next following that in which the notice is given;
- (ii) as respects non-resident shareholders' tax, on dividends payable on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given; and
- (iii) as respects non-residents' tax on interest, on interest payable on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized there-to, have signed this Convention.

DONE in duplicate, this 15th day of March 1971 at Cape Town in the Netherlands, English and Afrikaans languages, these texts being equally authentic.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

(sd.) HOOGENDOORN

For the Government of the Republic of South Africa:

(sd.) H. MULLER

Protocol

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, this day concluded between the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Republic of South Africa, the undersigned, duly authorized thereto, have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. Ad Article 4

An individual living aboard a ship without any real domicile in either of the States shall be deemed to be a resident of the State in which the ship has its home harbour.

II. Ad Articles 10, 11 and 12

Applications for the restitution of tax levied contrary to the provisions of Articles 10, 11 and 12 have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

III. Ad Article 20

The services of employees of the South African Tourist Corporation shall be considered to be rendered in discharge of functions of a governmental nature and not in connection with any trade or business carried on.

IV. Ad Article 24

It is understood that, in so far as the Netherlands income tax or company tax is concerned, the basis meant in the first paragraph of Article 24 is the "onzuivere inkomen" or "winst" in terms of the Netherlands income tax law or company tax law, respectively.

V. Ad Article 27

The obligation to exchange information does not include information obtained from banks or from institutions assimilated therewith. The term "institutions assimilated therewith" includes insurance companies.

DONE in duplicate, this 15th day of March 1971 at Cape Town in the Netherlands, English and Afrikaans languages, these texts being equally authentic.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

(sd.) HOOGENDOORN

For the Government of the Republic of South Africa:

(sd.) H. MULLER

D. GOEDKEURING

De Overeenkomst, met Protocol, behoeft ingevolge artikel 60, tweede lid, van de Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van de Overeenkomst is voorzien in artikel 31, eerste lid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van de Overeenkomst, met Protocol, zullen ingevolge artikel 31, tweede lid, juncto het in de preambule van het Protocol gestelde, in werking treden op het ogenblik van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de Overeenkomst, met Protocol, ingevolge artikel 3, eerste lid, letter b), alleen voor Nederland gelden.

J. GEGEVENS

Van de op 22 april 1954 te Kaapstad tussen de Nederlandse en de Zuidafrikaanse Regering gewisselde nota's houdende een Overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting van inkomsten en winsten uit zee- en luchtvervoer, naar welke nota's in artikel 30 van de onderhavige Overeenkomst wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1954, 61. Zie ook *Trb.* 1954, 207.

Uitgegeven de eenentwintigste april 1971.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.